

NÁVŠTĚVA LÉKAŘŮ FRANCOUZSKÉ ARMÁDY VE VLA

Ve dnech 15. 11. - 19. 11. 1993 navštívili Vojenskou lékařskou akademii JEP v Hradci Králové dva útvarové lékaři francouzské armády.

Kapitánka dr. Desirée THOMAS a kpt. dr. Pierre HAAG. Byl pro ně připraven odborný i kulturní program, během něhož se seznámili s některými kulturními památkami Prahy - jako s katedrálou sv. Víta,

Národní galerií, bazilikou sv. Jiří, Karlovým mostem, Národním divadlem aj. Velmi pozitivně hodnotili, že se mohli zúčastnit slavnostní promoce v Karolíně, sice absolventů právnické fakulty, ale i tak je mile překvapil ceremoniál, který mají i naši absolventi a je původní od založení Karlovy univerzity. Ve Vojenské lékařské akademii byli přijati rektorem VLA - plk. prof. MUDr.

Josefem Fuskem, DrSc., a prorektorem - pplk. MUDr. Svatoplukem Býmou, CSc. v Purkyňově salonku, kteří návštěvu informovali o systému přípravy vojenských lékařů. Při výkladu historie vojenského zdravotnictví byla vyzdvížena naše spolupráce s armádou Francie v době 1. odboje - během 2. světové války. Systém přípravy našich vojenských lékařů je obdobný jako ve Francii, a proto tuto návštěvu považujeme za pokračování tradic ve spolupráci mezi našimi armádami, případně zeměmi. Dále pak francouzští lékaři navštívili polikliniku VLA, seznámili se s diagnostickými a terapeutickými přístroji a byli informováni o chystaných změnách v organizaci vojenské zdravotnické mírové služby, kdy poliklinika VLA přejde pod Úřad zdravotnického zabezpečení AČR.

Francouzští lékaři se seznámili s prací kateder hygieny, epidemiologie a všeobecného lékařství.

Následující den byl věnován návštěvě vojenské polikliniky v Chrudimi a zde bylo dostatek času na výměnu zkušeností z organizace práce lékařů ve Francii, pojišťovací systém a další, což bude obsahem další části tohoto příspěvku.

Oba naši hosté byli vášniví fotografové a fotili na každém kroku téměř všechno, počínaje sanitami UAZ, které nikomu z nás velkou radost nedělají, a konče Reflotronem, který by jim zlepšil i zlevnil práci a doposud není ve francouzské armádní zdravotnické službě v prvním kontaktu vůbec znám.

Ukázka VPS a polygonu je rovněž zaujala. Francouzský lékař, který byl během své kariéry opakovaně v zahraničí, protože byl absolventem Aplikační školy, která připravovala vojenské lékaře pro práci mimo teritorium Francie, uznal nutnost této výuky pro praxi vojenského lékaře. Přiznal se, že během studií tuto část výuky podceňoval a pak si musel těžce vzpomínat, když se dostal do reálné válečné situace.

Při prohlídce polygonu a vojenské zdravotnické techniky jsme se shodli, že máme obdobné principy léčebného odsunového systému s tím rozdílem, že francouzský vojenský lékař je předsunut co nejbližší k zraněnému, aby první lékařská pomoc byla poskytována co nejdříve.

Velice hezkého přijetí se pak našim francouzským kolegům dostalo na poliklinice letecké armády - která bude po novém roce rovněž součástí Posádkové polikliniky, řízené Úřadem zdravotnického zabezpečení AČR.

Několik slov o našich hostech. Paní doktorka - kpt. Desirée THOMAS, pracuje jako lékařka v zařízení, které je obdobou naší posádkové ošetrovny, v malebném městě na jihu Francie - Perpignan, spolu s lékařem-aspirantem. Její hlavní klientelu tvoří příslušníci policie - gendarmerie. Jak mi vysvětlila, tak se jmenují příslušníci policie pracující na venkově. Pečuje o vojáky základní služby, vojáky z povolání, jejich rodinné příslušníky i s dětmi, občanské zaměstnance a rovněž k ní mají přístup i nemocní bez vztahu k armádě. O děti pečuje kompletně, včetně očkování a preventivních prohlídek. Stará se asi o 1500 nemocných.

Kapitán doktor Piéree HAAG je lékařem základny materiálního zabezpečení francouzských jednotek ve

Spolkové republice Německo v městě Rastatt u Baden Badenu. Na tomto místě pracuje již čtvrtým rokem. Předtím byl v jednotkách francouzské armády v Libanonu a jeden rok strávil na ostrově Nový Amsterdam, který patří sice k Francii, ale nachází se na opačné straně naší zeměkoule - v Indickém oceánu, na poloviční cestě mezi západním pobřežím Austrálie a východním pobřežím Afriky. O své práci dovedl zajímavě pohovořit a v každém případě se dala poznat jeho hrdost na to, že je vojenským lékařem. Když nás informoval o množství nejružnějších zdravotnických vozidel, která jeho útvar má, tak nám nezbývalo nic jiného, než tiše závidět.

Jak je to se zdravotnickou péčí ve francouzské armádě.

Všichni vojáci z povolání jsou pojištěni a výše pojištění, které si platí ze svého (velmi slušného) platu, se pohybuje kolem 5 % příjmů. Za vojáky základní služby platí pojištění armáda.

Vojáci z povolání a ostatní pacienti si ještě připlácejí další formu připojištění - MUTUEL, což jim umožňuje větší spoluúčast pojištěn u hrazení zdravotní péče. Jinak na vysvětlenou, ve Francii je zvykem, že služby, které vyhledává voják z povolání pojištěný u vojenské pojišťovny v zařízeních civilních, platí přímo a pojišťovna mu pak část vrátí. Pokud je připojištěn (MUTUEL), pak pojišťovna doplácí další část tak, aby pacient hradil pouze 5 % z částky, která byla původně lékařem účtována. Voják z povolání má právo volit si lékaře i mezi civilními, ale voják základní služby je ošetřován téměř výhradně ve vojenských zdravotnických zařízeních, kromě prvotních vyšetření urgentního charakteru, jinak je pacient transportován do vojenského zdravotnického zařízení, protože, jak kolegové z Francie podotýkali, ošetření v civilu je pro armádu značně drahé.

Moc se nám líbila informace, že ve Francii lékaři nejsou zavaleni papíry tak jako u nás, protože veškerá péče o vojáky - jak z povolání, tak i základní služby - je hrazena armádou, z jejich zdravotního pojištění. Jejich ekvivalent "zdravotní pojišťovny" je součástí ministerstva obrany.

Jediný výkaz, který se vyplňuje, je hlášení o jednotlivých nemocech, pro které byli pacienti léčeni na posádkové ošetrovně. Platby provádí pak vojenská pojišťovna směrem k ostatním zdravotnickým zařízením a k civilním lékařům. Rovněž veškerá péče o zdravotnický materiál v armádě je pak hrazena centrálně z prostředků "vojenské pojišťovny".

V systému zdravotního pojištění se jeví o něco lepší zabezpečení našich nemocných při hrazení stomatologické péče (konzervativní i protetické) a při hrazení brýlí.

Jinak podle mého je správné, že ekvivalent vojenské pojišťovny, který existuje ve Francii, je součástí ministerstva obrany a tudíž finance plynou přímo k vojenským zdravotnickým zařízením a ne na podkladě vykázaných výkonů. Vojenská pojišťovna zajišťuje pak platby za péči o své pojištěnce, která jim byla

poskytnuta jinými (civilními) lékaři a zdravotnickými zařízeními.

Při neformálním posezení jsme se dotkli velkého množství problémů - našim hostům se například velice líbil Akademický klub s jeho diskotékou, na které si s chutí zatancovali, a co bylo pro mne nejhezčím zážitkem z této návštěvy, bylo konstatování dr. Haaga, když řekl: "Jsem rád, že poznávám lidi, kteří pro mě před několika lety byli "nějací nepřátelé, které jsme označovali červenou barvou", a oni jsou to sympatičtí lidé, se kterými je daleko lepší přátelství, než to, abychom každý stáli na opačné straně barikády". Také já si

myslím, že tak by tomu mělo být i v budoucnosti, aby se na základě osobních kontaktů zlepšovalo naše vzájemné poznání a spolupráce ve všech, nejen zdravotnických oblastech.

Plk. MUDr. Stanislav Konšacký, CSc.
VLA JEP Hradec Králové

Do redakce došlo 26. 11. 1993